

γομαρόπουλο τό, ἐνιαχ. γομαρόπ'λου "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ.) γ'μαρόπ'λο Ε. Σπανδωνίδ., Τραγούδ. 'Αγόριαν., 264 γ'μαρόπ'λου Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Ναύπακτ.) γομαρόπον Πόντ. (Τραπ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, περί τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,636 κέξ. Ὁ μικρᾶς ἡλικίας ὄνος ἐνθ' ἄν.

γομαρόπουτσα ἡ, ἐνιαχ. γομαρόπ'τσα "Ηπ. (Δωδών.) Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πούτσα.

Πέος ὄνου ἐνθ' ἄν.: Φρ. Κακὴ γομαρόπ'τσα! (ἀρά) "Ηπ. (Δωδών.) Συνών. γαιδοουρόπουτσα, γαιδοουροψωλή.

γομαροπρίναρο τό, ἐνιαχ. γομαροπούριναρο "Ηπ. ('Αγναντ. Καταρρ. Μελισσ. Πλάκ. Πράμκντ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρινάρι.

Τὸ δασικὸν δένδρον Ἐλαιόπρινος ὁ ὀξύφυλλος (Ilex aquifolium) τῆς οἰκογ. τῶν Ἐλαιοπρινιδῶν ἢ Ὀξυφυλλιδῶν (Ilicineae ἢ Aquifoliaceae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀρκουδοπούρι, ἀρκουδοπούριναρο, ἡμεροπούρι, λαῦρος, λιποπούρι, λιόπούρι, λιόπρινο, μηλοπούριναρο.

γομαροπρόσωπος ἐπίθ., ἐνιαχ. γ'μαροπρόσωπους Στερελλ. ('Αράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρόσωπο.

Ὁ δῦσμορφος ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γομαρομούτρη.

γόμαρος ὁ, "Ηπ. (Βούρμπικ. Κόνιτς. κ.ά.) Κεφαλλ. γόμαρους Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. Ἄρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.) γούμαρος Σύμ. γούμαρε Τσακων. (Μέλαν.) γιόμαρος Ἑρεικ. Κέρκ. (Συναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γομάρι.

1) Μέγα φορτίον ζῶου Ἑρεικ. Κέρκ. (Συναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Σύμ. Τσακων. (Μέλαν.): "Εφερ' ἓνα γιόμαρο βράχλα γιὰ νὰ βάλῃ πάνω 'ς τὸν γάλυβο (βράχλα = φτέρες, κάλυβος = καλύβη) Ἑρεικ. || Ἄσμ.

Νά σου καὶ ἡ κακογριά | μ' ἓνα γιόμαρο κλαριὰ Κέρκ. (Συναρᾶδ.). 2) Μέγας ὄνος Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. Ἄρτοπ. Βούρμπικ. Κόνιτς. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. κ.ά.): Ἀγόρασι ἓνα γόμαρον 'ς τὸν παζάρ' ποὺ 'ρι σὰ μπ'λάρ' Κουκούλ. Ἡ μπάλια ἡ φουράδα καρτιράει τοῦ βαρβάτου τοῦ γόμαρου (μπάλια = ἀσπροκέφαλη) Γαλατ. Μιὰ γκαμήλα κ' ἓνας γόμαρους ἔκαναν συντροφιὰ νὰ πὰ νὰ βουσκίσουν ἀντάμα (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. || Παροιμ. "Οπου γόμαρος, κ' ἐμεῖς σαμάρι (ἐπὶ τῶν κολακευόντων τοὺς ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἀποκομίσουν ὠφέλειαν) "Ηπ. Πῶς γελοῦν τὸ γόμαρον καὶ σαμαρώνουν τῇ γάττι (εἰς ἄλλον ὑπόσχονται καὶ εἰς ἄλλον δίδουν) Ἄλμυρ. || Ἄσμ.

Νά εἶχαμ' ἓνα γόμαρο, νὰ καβαλλ'κεύῃ ὁ γέρος "Ηπ. β) Μεταφ., ὁ ἀναίσθητος, ὁ ἀναιδής εἰς μεγεθ. σημ. "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.):

Ξέρεις τί γόμαρος εἶν' αὐτός; Κεφαλλ. Τί κάθισι, μουρὲ γόμαρι, κὶ δὲν πᾶς νὰ δ'λέψῃς; Κουκούλ. Νὰ σκάσ'ς, γόμαρι! Δεσκάτ. γ) Βλάξ, ἀνόητος "Ηπ.: Μὴ χάνῃς τὰ λόγια σου. Εἶναι γόμαρος καὶ δὲν ἀκούει συμβουλές. 3) Ἡ ἐλαφρῶς κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀστραγάλου τῶν ζώων ἢ χρησιμοποιομένη διὰ τὴν παιδιὰν κότσια "Ηπ. ('Αρτ.) Συνών. γαιδοουράκι 2, γαίδαρος 14.

γομαροσάμαρο τό, γ'μαρουσάμαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σαμάρι.

Τὸ σάγμα, τὸ σαμάρι τοῦ ὄνου. Συνών. γαιδοουροσάμαρο.

γομαροσκατίνα ἡ, ἐνιαχ. γομαρουσκαντζίνα Στερελλ. (Ζίλιστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκατίνα.

Ἡ ἐν εἶδει βόλων κόπρος τῶν ὄνων. Συνών. γαιδοουροβουνιά, γαιδοουροκαβαλλίνα, γαιδοουροκάβαλλο, γαιδοουροκοπριά, γαιδοουροκόπρο, γαιδοουροκούρελο, γαιδοουροφούσκι, γομαροβουνιά, γομαροκαβαλλίνα, γομαροκοπριά, γομαροκούραδο, γομαροφούσκι.

γομαροσκούτι τό, ἐνιαχ. γομαροσκούτ' "Ηπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.) γ'μαροσκούτ' Στερελλ. ('Αράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκουτί.

Μάλλινον ὕψωμα τιθέμενον ὑπὸ τὸ σάγμα τῶν ζώων ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πληγιάσματος τῆς ράχεως τῶν ἐνθ' ἄν.: Τ' ἀργαλίζαν πρῶτα τὰ γομαροσκούτια (τ' ἀργαλίζαν = τὰ ὕφαιναν εἰς τὸν ἀργαλεῖον) "Ηπ. ('Αρτοπ.) Τὸ γομαροσκούτ' γινόταν ἀρὸ καὶ μονοκόκλων αὐτόθ. Συνών. γαιδοουροσκούτι.

γομαρόσκυλλο τό, ἐνιαχ. γομαρόσκυλλο Μακεδ. (Θεσσαλον.) γομαρόσ'λλου "Ηπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκυλλί.

Σκύλλος μεγάλωσμος ὁ ὁποῖος φυλάσσει τὰ αἰγοπρόβατα ἐνθ' ἄν.: Μ' χύμ'σι ἓνα γομαρόσ'λλου π' τρώμαξα "Ηπ. (Βίτσ.) Κιότιψα, σὰν εἶδα τοῦ γομαρόσ'λλου δίπλα μ' (κιότιψα = ἔχασα τὸ θάρρος μου) αὐτόθ.

γομαροσσί τό, ἐνιαχ. γομαρουσσί Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σσί.

Ἀξέστος καὶ ἀγενής οἰκογένεια, σσί ἐνθ' ἄν.: Φρ. Φτοῦ, γομαρουσσί! (ὕβρις) Μακεδ. (Κοζ.)

γομαρόσταλος ὁ, ἐνιαχ. γ'μαρόσταλους Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γομαρόσταλου τό, Θεσσ. (Καρυά Κρυόβρ. Σουκαμν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ στάλος.

Μέρος ὅπου συγκεντροῦνται ἢ ἀναπαύονται συνήθως ὄνοι ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γομαρόσταλου Θεσσ. (Σουκαμν.) Μακεδ.

γομαροστάσι τό, ἐνιαχ. γ'μαρουστάσ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -στάσι. Πβ. γαιδοουροστάσι, γοουρουνοστάσι,

εἰκονοστάσι, σταμνοστάσι, χοροστάσι.

Γομαροστάλος, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὼ δὲν εἶν' γ'μαρουστάς Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. γαιδουροκέλλι, γαιδουρόμαντρα, γαιδουρόσταβλος, γαιδουροστάσι, γουμαροστάβλος.

γομαροσυκιὰ ἡ, ἐνιαχ. γουμαρουσ'κιά Θεσσ. (Ἀγ. Τσαγκαρ. Σκήτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ συκιά.

Ποικιλία συκῆς ἡ ὁποία ἔχει μεγάλα ἀλλὰ ὄχι πολὺ νόστιμα σύκα ἐνθ' ἄν.

γομαρόσυκο τό, ἐνιαχ. γουμαρόσ'κον Θεσσ. (Ἀγ. Τσαγκαρ. Σκήτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σῦκο.

Ὁ καρπὸς τῆς γομαροσυκιᾶς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὰ γουμαρόσ'κα γένονται μυγάλα, ἀλλὰ ἄνοστα Θεσσ. (Τσαγκαρ.)

γομαροτόμαρο τό, Ἀθῆν. Ἡπ. Πειρ. κ.ά. γουμαρουτόμαρον Ἡπ. (Ζαγόρ.) γ'μαρουτόμαρον Θεσσ. (Μαυρέλ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τομάρι.

1) Τὸ δέριμα τοῦ ὄνου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Ἀράχ.): Τὸ γομαροτόμαρο δὲ γίνεται γερὸ πετσί Ἡπ. β) Μεταφ., γαιδουριὰ (εἰς λ. γαιδουρέα). 2) Μεταφ., ἄνθρωπος ἀγροῖκος, ἀναίσθητος Ἀθῆν. Πειρ. κ.ά. Συνών. γαιδουροπέτσι, γαιδουροπροβιά (εἰς λ. γαιδουροπροβεῖα), γαιδουροτόμαρο.

γομαροτριχιὰ ἡ, Ἡπ. (Αὐλότοπ. Μαργαρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τριχιὰ.

Ἡ τριχιὰ μὲ τὴν ὅπ. προσδένεται πού ὁ ὄνος ἐνθ' ἄν.: Ἀγόρασε καμμιὰ δεκαριά ὀργινὲς σκοινὶ γιὰ γομαροτριχιὰ Ἡπ. (Μαργαρ.) Συνών. γαιδουροσχοῖνο, γαιδουροτριχιὰ.

γομαροτσάρουχο τό, ἐνιαχ. γουμαροτσάρ'χον Μακεδ. (Βογάτσ.) γουμαρουτσάρ'χον Θεσσ. (Μαυρέλ. Νερόμυλ. Φωτειν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τσαρούχι.

Τὸ ἐκ δέρματος ὄνου κατεσκευασμένον τσαρούχι. Συνών. γαιδουροτσάρουχο.

γομαρότσοно τό, ἐνιαχ. γουμαρότσοно Ἡπ. (Μαργαρ.) γουμαρότσονον Ἡπ. (Ἀρτοπ. Ραδοβύζ. κ.ά.) γ'μαρότσουνου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γουμαρότσονους ὁ, Ἡπ. (Ἀρτοπ.) γομαρότσιοнос Ἡπ. (Ξηροβούν.) γομαρότσιοнос Ἡπ. (Θεσπρωτ.) γουμαρότσουνους Ἡπ. (Ἀγναντ. Πλάκ. (Πράμαντ.) γουμαροτσόνης Ἡπ. (Μαργαρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τσόφι.

Τὸ πτηνὸν Στρουθίον τὸ ὀρεσίβιον (Passer montanus) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae). Συνών. βουνοσπούργιτας, γαιδουροτόσσοно.

γομαρότσουλο τό, ἐνιαχ. γουμαρότσουλون Ἡπ. (Πλατανούσ. Πράμαντ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τσόφι.

1) Κάλυμμα τῆς ράχεως ὄνου ἐνθ' ἄν. 2) Ὁ ἐξ ἐρίου αἰγῶν ὑφανθεὶς μικρὸς τάπης ἐνθ' ἄν. Συνών. γουμαρο-

σκούτι.

γομαροτύρι τό, ἐνιαχ. γ'μαροτύρ' Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ τυρί.

Τυρὸς παρεσκευασμένος ἐκ γάλακτος ὄνου. Λέγεται εἰρων. διὰ μεῖγμα ρίγανης καὶ ἄλατος ἐνθ' ἄν.: Τὸν παλιὸ καιρὸ τρώαμε μπομπότα καὶ προσφαίσαμε μὲ καθάριο ἢ μὲ γ'μαροτύρ' (καθάριο = ἄρτος ἀπὸ ἄλευρα σίτου) Στερελλ. (Παρνασσ.)

γομαρούδι τό, ἐνιαχ. γομαρούδιν Κύπρ. γ'μαρούδ' Μακεδ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Μικρὸς ὄνος ἐνθ' ἄν.

γομαρούκλα ἡ, ἐνιαχ. ὁμαρούκλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦκλα.

Μέγα φορτίον ἐκ ξύλων ἢ κλάδων ἐνθ' ἄν.: Κ' εἶν' καὶ ὁμαροῦκλες, ὄχι καὶ ἀστεῖα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γομαρούλα ἡ, Ἡπ. (Αὐλότοπ.) γουμαρούλα Ἡπ. (Ἀρτοπ.) Μακεδ. (Πεντάπολ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλα, διὰ τὴν ὅπ. βλ. -οῦλης.

Μικρὰ θηλεῖα ὄνος ἐνθ' ἄν. Συνών. βασταγουρίτσα, γαιδουρίτσα, γαιδουροπούλα, γομαρίτσα.

γομαρούλι τό, ἐνιαχ. γομαρούλ' Μακεδ. (Βόιον) γουμαρούλ' Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Μελιβ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Λιτόχ. Τρικοκ. Τριφύλλ. κ.ά.) γουμαξούλι Τσακων. (Μέλαν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλι.

1) Μικρὸν φορτίον Τσακων. (Μέλαν.): Δύ' γουμαξούλια καρπὸ ἐμποῖκα ὅα τὸ ὅα (δύο φορτωματάκια σιτάρη ἕκαμα ὅλα καὶ ὅλα). 2) Μικρὸς ὄνος Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον). Συνών. βλ. εἰς λ. γαιδουράκι 1. β) Μεταφ., εἰς θωπευτ. σημ., ὁ μικρὸς παῖς Μακεδ. (Βόιον).

γομαρουνάκι τό, ἐνιαχ. ὁμαρουνάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γομαροῦνι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Μικρὸν γομάρι, ἥτοι φορτίον κλάδων ἢ ξύλων ἐνθ' ἄν.: Εἶδα μικρὸ μικρὸ ὁμαρουνάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. γομαράκι 1.

γομαροφάγι τό, ἐνιαχ. γ'μαροφάγ' Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ φαγί.

Διαπληκτισμός, πάλη ὄνων ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδουροφάγωμα, γομαροφάγωμα.

γομαροφάγος ὁ, ἐνιαχ. γουμαροφάος Ἡπ. (Χουλιαρ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τοῦ -φάγος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἄορ. ἔφαγα, τοῦ ρ. τρώγω.

Ὁ τρώγων κρέας ὄνου Ἡπ. (Χουλιαρ. κ.ά.) Συνών. γαιδουροφάγος 1. β) Μεταφ., ὁ ἄξεστος εἰς τοὺς τρόπους, ὁ ἀγροῖκος Στερελλ. (Ἀράχ.)

